

Ulotka dołączona do opakowania: informacja dla pacjenta

Ramicor, 2,5 mg, tabletki

Ramicor, 5 mg, tabletki

Ramicor, 10 mg, tabletki

Ramiprilum

Należy uważnie zapoznać się z treścią ulotki przed zastosowaniem leku, ponieważ zawiera ona informacje ważne dla pacjenta.

- Należy zachować tę ulotkę, aby w razie potrzeby móc ją ponownie przeczytać.
- W razie jakichkolwiek wątpliwości należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.
- Lek ten przepisano ściśle określonej osobie. Nie należy go przekazywać innym. Lek może zaszkodzić innej osobie, nawet jeśli objawy jej choroby są takie same.
- Jeśli u pacjenta wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w tej ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceucie. Patrz punkt 4.

Spis treści ulotki

1. Co to jest Ramicor i w jakim celu się go stosuje
2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Ramicor
3. Jak stosować Ramicor
4. Możliwe działania niepożądane
5. Jak przechowywać Ramicor
6. Zawartość opakowania i inne informacje

1. Co to jest Ramicor i w jakim celu się go stosuje

Ramicor zawiera substancję czynną o nazwie ramipryl, należącą do grupy leków nazywanych inhibitorami ACE (inhibitorami enzymu konwertującego angiotensynę).

Działanie leku Ramicor polega na:

- zmniejszaniu wytwarzania w organizmie substancji mogących podwyższać ciśnienie tętnicze;
- zwężaniu i rozszerzaniu naczyń krwionośnych;
- ułatwianiu sercu tłoczenia krwi.

Ramicor jest stosowany do:

- leczenia wysokiego ciśnienia tętniczego (nadciśnienia tętniczego);
- obniżenia ryzyka wystąpienia zawału serca lub udaru mózgu;
- obniżenia ryzyka wystąpienia choroby nerek lub opóźnienia jej pogorszenia (niezależnie od tego czy pacjent choruje na cukrzycę);
- leczenia serca, gdy jest niezdolne do tłoczenia wystarczającej ilości krwi do reszty ciała (niewydolność serca);
- leczenia pacjentów z niewydolnością serca po zawale serca.

2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Ramicor

Kiedy nie stosować leku Ramicor:

- jeśli pacjent ma uczulenie na ramipryl, jakiegokolwiek inny lek z grupy inhibitorów ACE lub którykolwiek z pozostałych składników tego leku (wymienionych w punkcie 6). Objawami reakcji uczuleniowej (alergiczej) mogą być: wysypka, trudności w połykaniu lub oddychaniu, obrzęk ust, twarzy, gardła lub języka;
- jeżeli u pacjenta wystąpiła kiedykolwiek ciężka reakcja alergiczna nazywana „obrzękiem

naczynioruchowym”. Do jej objawów należą: świąd, pokrzywka, czerwone plamy na dłoniach, stopach i gardle, obrzęk gardła i języka, obrzęki w okolicy oczu i ust, trudności w oddychaniu i połykaniu;

- jeśli pacjent przyjął lub obecnie stosuje sakubitryl z walsartanem, lek stosowany w leczeniu pewnego rodzaju długotrwałej (przewlekłej) niewydolności serca u dorosłych, ponieważ zwiększa się ryzyko obrzęku naczynioruchowego (szybkiego obrzęku tkanek znajdujących się pod skórą w miejscach takich, jak gardło).
- jeśli u pacjenta wykonywano dializę lub inny typ filtracji krwi. W zależności od rodzaju używanego aparatu, Ramikor może nie być odpowiednim lekiem;
- jeśli pacjent ma choroby nerek związane ze zmniejszonym dopływem krwi do nerek (zwężenie tętnicy nerkowej);
- w ostatnich 6 miesiącach ciąży (patrz poniżej, punkt „Ciąża, karmienie piersią i wpływ na płodność”);
- jeśli ciśnienie tętnicze jest bardzo niskie lub niestabilne. Lekarz powinien dokonać oceny ciśnienia;
- jeśli pacjent ma cukrzycę lub zaburzenia czynności nerek i jest leczony lekiem obniżającym ciśnienie krwi zawierającym aliskiren.

Nie należy stosować leku Ramikor, jeżeli którakolwiek z powyższych sytuacji dotyczy pacjenta. W razie jakichkolwiek wątpliwości, przed zastosowaniem leku Ramikor należy skontaktować się z lekarzem.

Ostrzeżenia i środki ostrożności

Przed rozpoczęciem przyjmowania leku Ramikor należy omówić to z lekarzem lub farmaceutą.

- Jeśli pacjent ma choroby serca, wątroby lub nerek.
- Jeśli pacjent niedawno utracił znaczną ilość elektrolitów lub płynów (w wyniku wymiotów, biegunki, większej niż zwykle potliwości, stosowania diety zawierającej mało soli, przyjmowania diuretyków (leków moczopędnych) przez dłuższy czas lub dializy).
- Jeśli pacjent ma być poddany leczeniu zmniejszającemu reakcje alergiczne na jad pszczoł lub os (odczulanie).
- Jeśli pacjent ma być poddany znieczuleniu, podczas zabiegów operacyjnych lub stomatologicznych. Konieczne może być zaprzestanie przyjmowania leku Ramikor na dzień przed zabiegiem, w razie wątpliwości należy skontaktować się z lekarzem.
- Jeśli u pacjenta stwierdzono wysokie stężenie potasu we krwi (w wynikach badań krwi).
- Jeśli pacjent przyjmuje leki zmniejszające poziom sodu we krwi lub ma chorobę powodującą zmniejszenie potasu we krwi. Lekarz będzie regularnie kontrolował stężenie sodu we krwi, szczególnie u osób starszych.
- Jeśli pacjent przyjmuje którykolwiek z następujących leków, ryzyko obrzęku naczynioruchowego może się zwiększyć:
 - racekadotryl, lek stosowany w leczeniu biegunki;
 - leki stosowane w zapobieganiu odrzucenia przeszczepionego narządu oraz w leczeniu raka (np. temsyrolimus, syrolimus, ewerolimus);
 - wildagliptyna, lek stosowany w leczeniu cukrzycy.
- Jeśli u pacjenta stwierdzono kolagenozę, taką jak twardzina lub toczeń rumieniowaty układowy.
- Należy poinformować lekarza, jeśli pacjentka jest w ciąży lub planuje zajść w ciążę. Nie zaleca się stosowania leku Ramikor w okresie pierwszych 3 miesięcy ciąży, a powyżej trzeciego miesiąca ciąży stosowanie leku Ramikor jest zabronione, gdyż lek może w znacznym stopniu wpłynąć szkodliwie na dziecko (patrz poniżej, punkt „Ciąża, karmienie piersią i wpływ na płodność”).
- Jeśli pacjent przyjmuje którykolwiek z poniższych leków, stosowanych w leczeniu wysokiego ciśnienia krwi:
 - antagonistę receptora angiotensyny II (ang. *Angiotensin Receptor Blockers*, ARB) (znane również jako sartany – na przykład walsartan, telmisartan, irbesartan), zwłaszcza jeśli pacjent ma zaburzenia czynności nerek związane z cukrzycą.
 - aliskiren.

Lekarz może monitorować czynność nerek, ciśnienie krwi oraz stężenie elektrolitów (np. potasu) we krwi w regularnych odstępach czasu.

Patrz także informacje pod nagłówkiem „Kiedy nie stosować leku Ramikor”.

Dzieci i młodzież

Nie zaleca się stosowania leku Ramikor u dzieci i młodzieży w wieku do 18 lat, ponieważ nie ma wystarczających danych dotyczących bezpieczeństwa i skuteczności stosowania leku u dzieci.

Jeśli którakolwiek z powyższych sytuacji dotyczy pacjenta lub pacjent ma wątpliwości, należy porozmawiać o tym z lekarzem przed rozpoczęciem przyjmowania leku Ramikor.

Ramikor a inne leki

Należy powiedzieć lekarzowi lub farmaceucie o wszystkich lekach przyjmowanych przez pacjenta obecnie lub ostatnio, a także o lekach, które pacjent planuje przyjmować, ponieważ Ramikor może wpływać na działanie innych leków. Niektóre leki mogą wpływać na działanie leku Ramikor.

Należy poinformować lekarza lub farmaceutę o przyjmowaniu poniższych leków. Mogą one zmniejszyć efekt działania leku Ramikor:

- leki stosowane w leczeniu bólu i przeciwzapalne (np. niesteroidowe leki przeciwzapalne [NLPZ], takie jak ibuprofen, indometacyna lub aspiryna),
- leki stosowane w leczeniu niskiego ciśnienia tętniczego, wstrząsu, niewydolności serca, astmy lub alergii, takie jak efedryna, noradrenalina lub adrenalina. Lekarz będzie kontrolować ciśnienie tętnicze.

Należy poinformować lekarza o przyjmowaniu poniższych leków. Mogą one zwiększyć ryzyko wystąpienia działań niepożądanych w przypadku stosowania razem z lekiem Ramikor:

- leki stosowane przeciwbólowo i przeciwzapalnie (np. niesteroidowe leki przeciwzapalne [NLPZ], takie jak ibuprofen lub indometacyna i aspiryna),
- leki stosowane w leczeniu nowotworów (chemioterapii),
- leki zapobiegające odrzuceniu przeszczepu narządów, takie jak cyklosporyna,
- diuretyki (leki moczopędne), takie jak furosemid,
- leki podwyższające stężenie potasu we krwi, takie jak spironolakton, triamteren, amiloryd, sole potasu i heparyna (lek rozrzedzający krew),
- trimetoprym i ko-trimoksazol (stosowane w leczeniu zakażeń bakteryjnych),
- steroidowe leki przeciwzapalne, takie jak prednizolon,
- allopurynol (stosowany do obniżenia stężenia kwasu moczowego we krwi),
- prokainamid (stosowany w zaburzeniach rytmu serca),
- temsyrolimus (stosowany w leczeniu nowotworów złośliwych),
- sirolimus, ewerolimus (stosowane w celu zapobiegania odrzuceniu przeszczepów)
- wildagliptyna (leczenie cukrzycy typu 2)
- Lekarz być może będzie musiał zmienić dawkę i (lub) zastosować inne środki ostrożności jeśli pacjent przyjmuje antagonistę receptora angiotensyny II (ARB) lub aliskiren (patrz także informacje pod nagłówkiem „Kiedy nie stosować leku Ramikor” oraz „Ostrzeżenia i środki ostrożności”).

Należy poinformować lekarza o przyjmowaniu poniższych leków. Ich działanie może ulec zmianie wskutek stosowania leku Ramikor:

- leki przeciwcukrzycowe, takie jak doustne leki zmniejszające stężenie glukozy i insulina. Ramikor może zmniejszać stężenie glukozy we krwi. W czasie stosowania leku Ramikor należy regularnie kontrolować stężenie glukozy we krwi.
- lit (stosowany w chorobach psychicznych). Ramikor może zwiększać stężenie litu we krwi. Lekarz będzie ściśle kontrolować stężenie litu we krwi.

W szczególności należy porozmawiać z lekarzem prowadzącym lub farmaceutą, jeśli pacjent obecnie przyjmuje, ostatnio przyjmował lub może przyjmować którykolwiek z następujących leków:

- suplementy potasu (w tym substytuty soli), leki moczopędne oszczędzające potas i inne leki zwiększające stężenie potasu we krwi (np. trimetoprym i ko-trimoksazol, stosowane w zakażeniach wywołanych przez bakterie; cyklosporyna, lek immunosupresyjny stosowany w zapobieganiu odrzucenia przeszczepionego narządu oraz heparyna, lek stosowany w celu rozrzedzenia krwi, aby zapobiec zakrzepom).

Jeśli którakolwiek z powyższych sytuacji dotyczy pacjenta lub pacjent ma wątpliwości, należy porozmawiać o tym z lekarzem przed rozpoczęciem przyjmowania leku Ramikor.

Ramicor z jedzeniem i alkoholem

- Picie alkoholu podczas stosowania leku Ramikor może wywoływać zawroty głowy i uczucie oszołomienia. W razie wątpliwości dotyczących ilości alkoholu dozwolonych podczas przyjmowania leku Ramikor należy porozmawiać z lekarzem na temat możliwości sumowania się działania leków obniżających ciśnienie tętnicze i alkoholu.
- Ramikor można przyjmować z jedzeniem lub bez jedzenia.

Ciąża, karmienie piersią i wpływ na płodność

Ciąża

Należy poinformować lekarza, jeśli pacjentka przypuszcza, że może być w ciąży lub gdy planuje mieć dziecko.

Nie zaleca się stosowania leku Ramikor w pierwszych 12 tygodniach ciąży. Nie stosować tego leku po 13. tygodniu ciąży, gdyż może szkodliwie wpłynąć na dziecko.

W przypadku zajścia w ciążę w czasie przyjmowania leku Ramikor należy natychmiast poinformować lekarza. Zmiana leczenia na alternatywne powinna zostać przeprowadzona przed planowanym zajściem w ciążę.

Karmienie piersią

Nie należy przyjmować leku Ramikor w okresie karmienia piersią.

Przed zastosowaniem jakiegokolwiek leku należy poradzić się lekarza lub farmaceuty.

Prowadzenie pojazdów i obsługiwanie maszyn

Podczas stosowania leku Ramikor mogą występować zawroty głowy. Ryzyko wystąpienia zawrotów głowy jest wyższe na początku przyjmowania leku Ramikor lub po zwiększeniu dawki. Jeżeli występują zawroty głowy, nie należy prowadzić pojazdów, używać narzędzi ani obsługiwać maszyn.

3. Jak stosować Ramikor

Ten lek należy zawsze przyjmować zgodnie z zaleceniami lekarza. W razie wątpliwości należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.

Dawkowanie

Leczenie nadciśnienia tętniczego

- Dawka początkowa wynosi zwykle 1,25 mg lub 2,5 mg raz na dobę.
- Lekarz będzie modyfikować dawkę aż do momentu uzyskania kontroli ciśnienia tętniczego.
- Dawka maksymalna nie powinna być większa niż 10 mg raz na dobę.
- W przypadku stosowania diuretyków (leków moczopędnych), lekarz może odstawić bądź zmniejszyć dawkę stosowanego diuretyku przed rozpoczęciem przyjmowania leku Ramikor.

Zapobieganie wystąpieniu zawału serca lub udaru mózgu

- Dawka początkowa wynosi zwykle 2,5 mg raz na dobę.
- Lekarz może zdecydować o zwiększeniu dawki.

- Zwykle stosowana jest dawka 10 mg raz na dobę.

Zmniejszanie bądź opóźnianie pogorszenia czynności nerek

- Dawka początkowa wynosi zwykle 1,25 mg lub 2,5 mg raz na dobę.
- Lekarz może zmodyfikować dawkowanie leku.
- Zwykle stosowana jest dawka 5 mg lub 10 mg raz na dobę.

Leczenie niewydolności serca

- Dawka początkowa wynosi zwykle 1,25 mg raz na dobę.
- Lekarz może zmodyfikować dawkowanie leku.
- Dawka maksymalna wynosi 10 mg na dobę. Zalecane jest podawanie leku w dwóch dawkach podzielonych.

Leczenie po zawale serca

- Dawka początkowa wynosi zwykle od 1,25 mg do 2,5 mg dwa razy na dobę.
- Lekarz może zmodyfikować dawkowanie leku.
- Zwykle stosowana jest dawka 10 mg na dobę. Zalecane jest podawanie leku w dwóch dawkach podzielonych.

Pacjenci w podeszłym wieku

Lekarz zmniejszy dawkę początkową oraz będzie wolniej dostosowywał dawkę.

Stosowanie leku

- Lek należy przyjmować doustnie, codziennie o tej samej porze.
- Należy połknąć tabletkę w całości, popijając ją wodą.
- Nie rozkruszać ani nie rozgryzać tabletek.

Zastosowanie większej niż zalecana dawki leku Ramikor

Należy skontaktować się z lekarzem lub udać się do najbliższego szpitalnego oddziału ratunkowego. Nie prowadzić samemu pojazdu, należy poprosić kogoś o zawieszenie do szpitala lub wezwać karetkę. Należy zabrać ze sobą opakowanie leku, aby lekarz wiedział jaki lek został przyjęty.

Pominięcie zastosowania leku Ramikor

- W razie pominięcia dawki należy przyjąć kolejną planowaną dawkę.
- Nie należy stosować dawki podwójnej w celu uzupełnienia pominiętej dawki.

W razie jakichkolwiek dalszych wątpliwości związanych ze stosowaniem leku należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.

4. Możliwe działania niepożądane

Jak każdy lek, lek ten może powodować działania niepożądane, chociaż nie u każdego one wystąpią. **W razie zauważenia któregośkolwiek z następujących poważnych działań niepożądanych, należy przerwać leczenie lekiem Ramikor i natychmiast skontaktować się z lekarzem - szybkie leczenie może być niezbędne:**

- obrzęk twarzy, ust lub gardła utrudniający połykanie lub oddychanie oraz świąd i wysypka. Mogą to być objawy ciężkiej reakcji nadwrażliwości na Ramikor.
- ciężkie zmiany skórne, w tym wysypki, owrzodzenia jamy ustnej, pogorszenie wcześniej istniejących chorób skóry, zaczerwienienie, pęcherze bądź odwarstwienie skóry (takie jak zespół Stevensa-Johnsona, toksyczna martwica naskórka lub rumień wielopostaciowy).

W razie wystąpienia poniższych zmian należy natychmiast poinformować lekarza:

- przyspieszona czynność serca, nierówne lub silniejsze bicie serca (kołatania), ból w klatce

piersiowej, ucisk w klatce piersiowej lub poważniejsze działania niepożądane, w tym zawał serca lub udar mózgu.

- duszność lub kaszel. Mogą one wskazywać na choroby płuc.
- łatwe powstawanie siniaków, dłuższy niż zwykle czas krwawienia, jakiegokolwiek objawy krwawienia (np. krwawienie z dziąseł), purpurowe plamki na skórze lub częstsze infekcje, ból gardła i gorączka, zmęczenie, omdlenia, zawroty głowy lub bladość skóry. Mogą one wskazywać na choroby krwi lub szpiku kostnego.
- silny ból brzucha, który może promieniować do pleców. Może on być objawem zapalenia trzustki.
- gorączka, dreszcze, uczucie zmęczenia, utrata apetytu, ból brzucha, nudności, zażółcenie skóry lub białkówek oczu (żółtaczką). Mogą one być objawem chorób wątroby, takich jak zapalenie lub uszkodzenie wątroby.

Inne działania niepożądane

Należy poinformować lekarza, jeśli któryś z poniższych objawów znacznie się nasili lub utrzymuje się dłużej niż kilka dni.

Często (mogą wystąpić u mniej niż 1 na 10 pacjentów)

- ból głowy lub uczucie zmęczenia;
- zawroty głowy. Ryzyko wystąpienia jest wyższe na początku stosowania leku Ramikor lub po zwiększeniu dawki;
- omdlenia, hipotonia (nieprawidłowo niskie ciśnienie tętnicze), zwłaszcza jeśli występuje po szybkiej zmianie z pozycji leżącej na siedzącą lub stojącą;
- suchy, męczący kaszel, zapalenie zatok lub oskrzeli, duszność;
- bóle brzucha, biegunka, niestrawność, nudności lub wymioty;
- wysypki skórne, w tym uniesione nad powierzchnię skóry;
- ból w klatce piersiowej;
- skurcze lub bóle mięśni;
- stwierdzenie wyższego niż zwykle stężenia potasu we krwi w badaniach laboratoryjnych.

Niezbyt często (mogą wystąpić u mniej niż 1 na 100 pacjentów)

- zaburzenia równowagi (zawroty głowy);
- świąd skóry i zaburzenia czucia, takie jak drętwienie, mrowienie, kłucie, pieczenie lub uczucie pełzania po skórze (parestezje);
- utrata lub zaburzenia odczuwania smaku;
- zaburzenia snu;
- depresja, lęk, nerwowość lub niepokój;
- uczucie zatkania nosa, trudności w oddychaniu lub pogorszenie astmy;
- obrzęk jelit nazywany „obrzękiem naczynioruchowym jelit”, którego objawami są bóle brzucha, wymioty i biegunka;
- zgaga, zaparcia lub suchość w ustach;
- większa niż zwykle ilość oddawanego moczu w ciągu dnia;
- obfite poty;
- utrata bądź zmniejszenie apetytu (jadłowstręt);
- przyspieszone bądź nieregularne bicie serca;
- obrzęki rąk i nóg. Mogą być objawem zatrzymywania większych niż zwykle ilości wody;
- uderzenia gorąca;
- niewyraźne widzenie;
- bóle stawów;
- gorączka;
- impotencja, zmniejszenie popędu płciowego u mężczyzn i kobiet;
- zwiększona liczba określonych białych krwinek (eozynofilia) w badaniach krwi;
- wyniki badań krwi wskazujące na zaburzenia czynności wątroby, trzustki lub nerek.

Rzadko (mogą wystąpić u mniej niż 1 na 1000 pacjentów)

- uczucie roztrzęsienia i zagubienia;
- czerwony, obrzęknięty język;
- ciężkie łuszczenie się skóry, swędząca grudkowa wysypka;
- choroby paznokci (np. zmniejszenie przylegania lub oddzielenie paznokcia od jego łożyska);
- wysypka lub siniaczenie skóry;
- plamy na skórze i zimne kończyny;
- zaczerwienienie, świąd, obrzęk lub łzawienie oczu;
- zaburzenia słuchu i dzwonięcie w uszach;
- osłabienie;
- zmniejszenie liczby czerwonych krwinek, białych krwinek lub płytek krwi albo stężenia hemoglobiny w badaniach krwi.

Bardzo rzadko (mogą wystąpić u mniej niż 1 na 10000 pacjentów)

- nadwrażliwość na światło słoneczne.

Częstość nieznana

- mocz o ciemnym zabarwieniu (stężony);
- nudności;
- kurcze mięśni;
- uczucie splątania i napady drgawkowe, które mogą być wynikiem nieprawidłowego wydzielania hormonu anty-diuretycznego (ADH - wazopresyna).

Jeśli u pacjenta wystąpi którekolwiek z powyższych powinien jak najszybciej skontaktować się z lekarzem.

Inne zgłaszane działania niepożądane:

Należy poinformować lekarza, jeśli którykolwiek z poniższych objawów znacznie się nasili lub utrzymuje się dłużej niż kilka dni.

- trudności w koncentracji;
- obrzęk ust;
- stwierdzenie zbyt małej liczby krwinek w badaniach krwi;
- stwierdzenie niższego niż zwykle stężenia sodu w badaniach krwi;
- zmiana koloru palców pod wpływem zimna, a następnie uczucie mrowienia lub ból pod wpływem ciepła (objaw Raynauda);
- powiększenie piersi u mężczyzn;
- spowolnione lub upośledzone reakcje;
- uczucie pieczenia;
- zaburzenia węchu;
- wypadanie włosów.

Zgłaszanie działań niepożądanych

Jeśli wystąpią jakiekolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceutce, lub pielęgniarce. Działania niepożądane można zgłaszać bezpośrednio do Departamentu Monitorowania Niepożądanych Działań Produktów Leczniczych Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych:

Al. Jerozolimskie 181C, 02-222 Warszawa, tel.: 22 49-21-301, fax: 22 49-21-309,

Strona internetowa: <https://smz.ezdrowie.gov.pl>.

Działania niepożądane można zgłaszać również podmiotowi odpowiedzialnemu.

Dzięki zgłaszaniu działań niepożądanych można będzie zgromadzić więcej informacji na temat bezpieczeństwa stosowania leku.

5. Jak przechowywać Ramicor

Lek należy przechowywać w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla dzieci.

Nie stosować tego leku po upływie terminu ważności zamieszczonego na opakowaniu. Termin ważności oznacza ostatni dzień podanego miesiąca.

Brak specjalnych zaleceń dotyczących przechowywania leku.

Leków nie należy wyrzucać do kanalizacji ani domowych pojemników na odpadki. Należy zapytać farmaceutę, jak usunąć leki, których się już nie używa. Takie postępowanie pomoże chronić środowisko.

6. Zawartość opakowania i inne informacje

Co zawiera Ramicor

- Substancją czynną leku jest ramipryl.
- Jedna tabletkę zawiera odpowiednio 2,5, 5 lub 10 mg ramiprylu.

Pozostałe składniki to: hypromeloza, celuloza mikrokrystaliczna (Avicel PH 112), celuloza mikrokrystaliczna (Avicel PH 101), skrobia żelowana kukurydziana, żelaza tlenek żółty (tabletki o mocy 5 mg i 10 mg) (E 172), żelaza tlenek czerwony (E 172) (tabletki o mocy 2,5 mg), sodu stearylofumarany.

Jak wygląda Ramicor i co zawiera opakowanie

- Tabletki Ramicor, 2,5 mg z plamkami koloru różowego do czerwonego, 8,1x4,1x3,1 mm, podłużne z symbolami „R” i „18” wytłoczonymi po obu stronach linii podziału po jednej stronie tabletki oraz linią podziału po drugiej stronie tabletki.
Tabletkę można podzielić na równe dawki.
- Tabletki Ramicor, 5 mg z plamkami koloru jasnożółtego do żółtego, 8,1x4,1x3,15 mm, podłużne z symbolami „R” i „19” wytłoczonymi po obu stronach linii podziału po jednej stronie tabletki oraz linią podziału po drugiej stronie tabletki.
Tabletkę można podzielić na równe dawki.
- Tabletki Ramicor, 10 mg z plamkami koloru jasnożółtego do żółtego, 12,1x6,0x3,75 mm, podłużne z symbolami „R” i „20” wytłoczonymi po obu stronach linii podziału po jednej stronie tabletki oraz linią podziału po drugiej stronie tabletki.
Tabletkę można podzielić na równe dawki.

Ramicor jest dostępny w opakowaniach:

Blister OPA/Aluminium/PVC/Aluminium oraz blister OPA/Aluminium/PE/środek pochłaniający wilgoć/HDPE/Aluminium.

Wielkości opakowań:

Ramicor jest dostępny w opakowaniach po 28 i 56 tabletek

Nie wszystkie wielkości opakowań muszą znajdować się w obrocie.

Podmiot odpowiedzialny i wytwórca

Podmiot odpowiedzialny:

Ranbaxy (Poland) Sp. z o.o., ul. Idzikowskiego 16, 00-710 Warszawa

Wytwórca:

Sun Pharmaceutical Industries Europe B.V., Polarisavenue 87, 2132 JH Hoofddorp, Holandia

Terapia SA, Str. Fabrici nr.124, Cluj Napoca, 400 632 Rumunia

Data ostatniej aktualizacji ulotki: 28.10.2023 r.